

ИКОНОМИКА НА ДЕМОКРАЦИЯТА

Социално устройство на демокрацията.

Говорим за парламентарна демокрация но към нея се отнасят и република и всякакъв вид демокрация. Дефиницията за демокрация според гръцката дума е - демос(народ) и кратос(управление) управление на народа. По тази логика всеки би трябвало да може да се кандидатира и да бъде избран в една демократична общност. В случая репрезентативна демокрация и директна демокрация се различават защото при първата се избират кандидати за парламент, докато във втората хората директно избират закони. Няма да влизаме в дълбочина какво е Социална демокрация или Либерална демокрация, защото реално демокрацията се бори за Свобода, Равенство и Братство, а тия двете тук какво точно добавят не е ясно. Като цяло обаче може да се заключи, че в повечето страни включително в монархиите от западна Европа, като Дания, Швеция, Норвегия, Белгия, Холандия и Испания народа избира парламент и президент за да ги управлява. В парламентарните монархии Монарха теоретично има власт над това какви закони се избират, но на практика парламента му гласува годишната издръжка така, че избора не подлежи на коментар.

История на демокрацията.

Естествено е да споменем древна Гърция където люлката на демокрацията и основно Атина. Атинската демокрация обаче е била доста по различна от това което имаме днес. В Гърция демокрацията е била по скоро аристокрация, тъй като само определени хора са могли да избират избраници да ги представляват. Робите, жените и безимотните са не могли да гласуват. Всичко на всичко 10% до 20% от атиняните са имали право на избор. https://en.wikipedia.org/wiki/Athenian_democracy

Поради естеството си на управление на тълпата и тази демокрация обаче се е разпаднала през 411г когато са паднали под властта на 30те тиранина от Спарта. И естествено причината е била раздути разходи за пелопонеските войни и прочие и прочие. Интересен факт е, че въпреки че Атина е имала толкова дълга история в демократичния процес защо след древна Атина някъде към 300г преди новата ера Гърция е разделена на монархии. Една от големите е била Кралство Македония, Кралство Епирус, Кралство Пергамум, Кралство Селеусид, Кралство Кария(Кралицата е помогнала на Александър македонски да завладее Кария) и много други по малки които не са били демокрации, а монархии. Добре е да се спомене също, че около Атина са се концентрирали също малки градове държави за чието устройство не се дава много

информация не се знае, че са имали федеративно устройство. Наричали са се Етолийски съюз, и има свидетелства че освен с военни цели са се занимавали и с пиратство.

По късно цяла Гърция е изпаднала под византийско влияние и от 1200г до 1500 някъде е била под Османската империя. И в двата случая не може да говорим за някакво предпочитание за политическа система. Интересно е обаче, че след освободението от Османската империя някъде през 1800г на гърците подобно на нас българите ни е бил наложен монарх доставен надлежно от Лондон. Същия го премахват хунтата в Гърция и с това свършват монархическите въжделения.

Като говорим за монархия и демокрация трябва да споменем и още едно нещо тук, а това именно е Магна Карта - законодателната рамка в Англия която дава повече права на около 25 барона да не бъдат преследвани незаконно от Крал Джон. Това според всички експерти е крайъгълен камък в налагането на демокрацията още през 1215г. Много историци я наричат прототип на първата конституция в западна Европа.

Идваме и до новата история на света където похода на демокрацията започва от САЩ през 1766г, където заради "taxation without representation" гражданите на тогавашната колония на английската корона отхвърлят монарха и установяват независими щати на Америка. Процеса не е незабавен а постепенен и е отнел повече от десетилетие но се е стигнало до независимост на щатите и по късно през 1861 и гражданска война между тях заради федералното правителство на Линкълн, който между другото е бил приятел(разменяли са си кореспонденция) с Маркс.

По късно, както споменах и на видеото за социализма, Франция през 1789 е отхвърлила и монарха си за да сложи друг, който по късно също е премахнала и така е започнал марша на демокрацията в Европа.

Коментирайки това не може да не ми направи впечатление следното, от 1800г до сега броя на държавите имащи демокрация се е увеличил от 0 на 66 https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_democracy#/media/File:Waves_of_democracy.png като през този период са се водили най кървавите войни в човешката история - Първата и Втората световна война. И до колкото моя милост може да каже нещо по въпроса, имам чувството специално за първата световна война, че демокрацията ни беше наложена с кръв за да премахне монархията.

Икономически модел на демокрацията.

Като говорим за икономическото устройство на демокрацията не може да не започнем от факта, че и постоянно цитираната ни Древна Елада - Атина се е характеризирала със същите проблеми пред които е изправена и сегашната ни "любима" демокрация. Преди да се провали в Пелопонеските войни Атина, през 590г под управлението на Солон са били опрощавани дългове, на длъжниците държавата е връщала земята, а храмовете, които са играли формата на банки в това време са пили една студена вода.

<https://kosmosociety.org/debt-in-ancient-athens-and-solons-reforms/>

Не е чудно че подобни практики да са продължили и при падането на Атина под тиранията, и за това има исторически източници, които твърдят че дългът натрупан от демократичното управление през пелопонеските войни (почти 50г) просто е бил зачеркнат и храмовете отново са пили една студена вода. Трябва да се уточни, че по времето на древна Гърция начина да се покриват държавните разходи е бил основно дълг. Не намерих доказателство, че държавата е успявала да намалня съдържанието на злато и сребро в монетите които е издавала и е възможно това да не е съществувало, тъй като има исторически източници които показват, че е имало конкуренция в монетосеченето. Тоест държавата на ниво се конкурирала с частни предприемачи в това. Може би още една причина да е оцеляла гръцката демокрация толкова дълго - просто е имало повече свободен пазар.

<https://www.bbc.com/news/business-18255039>

Но да започнем по същество за това, за това което всъщност ще говорим тук. На първия слайд ще ви представя теорията на Коперник наречена по късно "quantitative theory of money" от 1517г <https://www.investopedia.com/insights/what-is-the-quantity-theory-of-money/>. Някои изследователи спорят, че други двама също са дошли до същото заключение като Коперник но това едва ли е от голямо значение в момента. Какво представлява тази теория? Според въпросната теория "Цените в една икономика са пропорционални на количеството пари, което е в икономиката." Това е при условие, че количеството пари в системата и скоростта им на размяна са константа. Най просто това може да бъде обяснено със следното: В икономиката на една затворена система ако имате 50 автомобила и само тях и всеки от тях струва 10 долара, ще трябва да имате 500 долара насреща. Ако десет от автомобилите напуснат по някаква логика от системата ще имате 40 автомобила и 500 долара или всеки от тях ще струва по 12.5 долара :D Познато ли ви е това. Надявам се! И респективно, ако системата напуснат 100 долара и имаме 50 автомобила срещу 400 долара всеки от тях ще струва вече по 8 долара.

Тази теория не е закон естествено никога няма да бъде наложена като закон, най малкото че за да е закон трябва да се създаде емпирично доказателство за това, и въпреки че логически изглежда издържана от всякъде не може да направите точна калкулация колко пари в една система има във всеки един момент, и още по малко колко стоки има в същата в този момент. Може би е мечтата на някой откачен плановик, но определено е непосилна задача. Естествено това няма как да бъде доказано при изкуствени условия.

Така дефинирана теорията за количественото съотношение на парите е повлияла много икономисти през годините но никога не е достигала до такива изражения както е стигнала при Кейнс.

Следващия слайд ще ви покажа какво всъщност е кейнсианска икономика и идеята ми нарочно е да започна отзад напред за да можем да схванем за какво иде реч преди да разнищим въпроса.

Кейнсианската икономика според Инвестопедия <https://www.investopedia.com/terms/k/keynesianeconomics.asp> е насока в икономиката която вярва, че съгласно теорията за количественото съотношение на парите държавата може да повлияе на стабилизирането на икономиката чрез наливането на пари и по този начин увеличаване на търсенето на стоки и услуги.

Цитат:

- Кейнсианската икономика се застъпва за използването на активна правителствена политика за управление на съвкупното търсене за справяне или предотвратяване на икономически рецесии.
- Идеята на кейнсианската икономика е, че правителствената намеса може да подкрепи и укрепи икономиката.
- Джон Мейнард Кейнс развива своите теории в отговор на Голямата депресия.
- Той е силно критичен към предишните икономически теории, които нарича класическа икономика.
- Активните фискални и монетарни политики са основните инструменти, препоръчани от кейнсианските икономисти за управление на икономиката и борба с безработицата.

Предполагам, че на всички става ясно как моя милост не би се съгласила с нито едно от твърденията изложени тук и как подобни твърдения са малко или много просто една завоалирана държавна перверзия, която е облечена в добрите думи на икономиката.

В следващите слайдове ще ви представя от къде идват тези интересни неща и ще говорим за господин Кейнс. Ще ви представя три от гледните точки на господина и като говорим за въпросния ще ви покажа и неговите възгледи и защо те са приети толкова добре сред бюрократичните среди.

В този слайд ще ви прочета извадка от книгата на Кейнс за края на Lessie Fair и ще коментирам това което е написано. Ще оставя сами да си решите кое е истина и кое е лъжа в случая и естествено линк към книжката. Също така предполагам че ще разберете защо Мусолини, Хитлер и даже до колкото знам Ленин са били привлечени от икономическите разсъждения на въпросния:

Тези разсъждения са насочени към възможни подобрения в техниката на съвременния капитализъм чрез посредничеството на колективните действия. В тях няма нищо, което да е сериозно несъвместимо с това, което ми се струва съществена характеристика на капитализма, а именно зависимостта от интензивното позоваване на инстинктите за правене на пари и сребролюбие на индивидите като основна движеща сила на икономическата машина. Нито пък аз, толкова близо до края си, не трябва да се отклонявам към други полета. Въпреки това може да направя добре да ви напомня в заключение, че най-ожесточените състезания и най-дълбоките разделения в мненията вероятно ще се водят през следващите години не около технически въпроси, където аргументите на двете страни са предимно икономически, а около тези, които поради липса на по-добри думи могат да се нарекат психологически или може би морално. В Европа или поне в някои части на Европа - но не мисля, че и в Съединените американски щати - има латентна реакция, донякъде широко разпространена, срещу основаването на обществото до степента, в която ние го правим върху насърчаването, насърчаването и защитата на паричните мотиви на индивидите. Предпочитанието да подреждаме делата си по такъв начин, че да се обръщаме колкото се може по-малко към паричния мотив, а не колкото е възможно повече, не е необходимо да бъде изцяло априори, а може да се основава на сравнението на опита. Различните хора, в зависимост от избора си на професия, откриват, че паричният мотив играе голяма или малка роля в ежедневието им, а историците могат да ни разкажат за други фази на социалната организация, в които този мотив е играл много по-малка роля, отколкото сега. Повечето религии и философии осъждат, меко казано, начина на живот, повлиян главно от съображенията за лична парична печалба. От друга страна, повечето хора днес отхвърлят

аскетичните представи и не се съмняват в истинските предимства на богатството. Освен това им се струва очевидно, че човек не може да се справи без паричния мотив и че освен някои признати злоупотреби, той си върши добре работата. В резултат на това обикновеният човек отклонява вниманието си от проблема и няма ясна представа какво наистина мисли и чувства по целия объркан въпрос. Объркването на мисълта и чувствата води до объркване на речта. Много хора, които наистина се противопоставят на капитализма като начин на живот, спорят така, сякаш се противопоставят на него въз основа на неговата неефективност в постигането на собствените си цели. Обратно, привържениците на капитализма често са прекалено консервативни и отхвърлят реформите в неговата техника, които наистина биха могли да го укрепят и запазят, от страх, че могат да се окажат първите стъпки далеч от самия капитализъм. Въпреки това, може би ще дойде време, когато ще станем по-ясни, отколкото сега, когато говорим за капитализма като ефективна или неефективна техника и когато говорим за него като за желателен или нежелателен сам по себе си. От своя страна мисля, че капитализмът, мъдро управляван, може би може да стане по-ефективен за постигане на икономически цели.

<https://www.hetwebsite.net/het/texts/keynes/keynes1926laissezfaire.htm>

Дотук, ако не е станало ясно, е че Кейнс най-малкото не е разбирал какво е капитализъм, и как точно работи свободния пазар. Няма да коментирам идеята, че човек който се концентрира във ваденето на пари няма мисъл за друго нещо. Само ще кажа, че най-вероятно това е началото на така наречения универсален базов доход.

Въпреки това, Кейнс не е бил глупав и е знаел какво говори когато е предлагал държавна намеса в пазарите и тази реторика естествено е била музика за ушите на всеки апаратчик - от най-големия демократ до най-върлия фашист.

Като говоря, че Кейнс е знаел какво говори ще ви представя следващия слайд където от по-неизвестната му книга която се нарича Трактат на Монетарната Реформа. Тази му книга казвам, че е по-неизвестна защото е издадена по-рано и реално не отразява напълно идеята му която е приета по-късно и изразена в книгата Генерална Теория за Заемостта, Лихвите и Парите където казва нещо което отвращава много хора, но явно не достатъчно

<https://delong.typepad.com/keynes-1923-a-tract-on-monetary-reform.pdf>

https://www.files.ethz.ch/isn/125515/1366_keynes-theory-of-employment.pdf

Глава втора от Трактата за Парите е озаглавена по следния начин - Инфлацията като метод на облагане с данъци. От тук ще ви покажа извадка на английски и ще ви обясня какво е искал да каже автора за тези които не са разбрали.

Едно правителство може да живее дълго време, дори германското или руското правителство, като печата хартиени пари. С други думи, по този начин тя може да осигури командването над реални ресурси – ресурси, също толкова реални, колкото и тези, получени чрез данъчно облагане. Методът е осъден, но неговата ефикасност, до известна степен, трябва да бъде призната. Едно правителство може да живее по този начин, когато не може да живее с никой друг. Това е формата на данъчно облагане, която обществото намира за най-трудно да избегне и дори най-слабото правителство може да наложи, когато не може да наложи нищо друго. От този характер са прогресивните и катастрофални инфлации, практикувани в Централна и Източна Европа, за разлика от ограничените и осцилаторни инфлации, наблюдавани например във Великобритания и Съединените щати, които бяха разгледани в предишната глава.

Обичайно е да се говори, че когато едно правителство плаща пътя си чрез инфлацията, хората в страната избягват данъчното облагане. Видяхме, че това не е така. Това, което се събира от печатането на банкноти, е също толкова отнето от обществеността, колкото и данъкът върху бирата или данъкът върху доходите. За това, за което правителството харчи, обществото плаща. Няма такова нещо като непокрит дефицит. Но в някои страни изглежда възможно да се угоди и да се задоволи обществеността, поне за известно време, като им се дадат в замяна на данъците, които плащат, фино гравирани благодарности върху хартия с воден знак. Постъпленията от данъка върху доходите, които ние в Англия получаваме от Геодезиста, изхвърляме в кошчето за боклук; в Германия ги наричат банкноти и ги слагат в джобовете си; във Франция те се наричат Rentes и са заключени в семейния сейф.

Дотук се надявам да ви е станало ясно, че Кейнс е бил в напълно ясно съзнание че предложенията му за повече интервенция на държавата водят до инфлационни процеси и че печатането на пари реално е данък върху потребителя. Не е чудно че въпросния автор е имал доста странни изказвания точно по тези теми когато е бил запитван дали политиките които предлага няма да предизвикат инфлация според неофициални източници той е отговарял: След 100 години така или иначе всички ще сме мъртви. В негова защита трябва да се каже, че в дискусии е твърдял че държавните разходи не

трябва да надхвърлят 40% от БВП и когато това се случи, те трябва да се свият и да се доведат до по ниски нива. Сякаш държавата ще уволни тия които гласуват за нея.

Но да преминем към последния слайд и да покажем нещо интересно за господин Кейнс пак от неговите книги и още нещо за връзката му със социалистите по времето известните Сидни и Беатрис Уеб.

Извадката от неговата книга е по интересна така че ще започнем с нея. Предлагам ви превод както и линк към книгата по долу:

Въпреки това теорията за производството като цяло, която е това, което претендира да предостави следващата книга, е много по-лесно приспособена към условията на **тоталитарната държава, отколкото теорията за производството и разпределението на даден продукт, произведен в условията на свободна конкуренция и голяма степен на ненамеса. Теорията за психологическите закони, свързани с потреблението и спестяването, влиянието на разходите по заеми върху цените и реалната работна заплата, ролята на лихвения процент – те остават като необходими съставки в нашата мисловна схема.**

https://www.files.ethz.ch/isn/125515/1366_keynestheoryofemployment.pdf

Към това предисловие което ще намерите само в германското издание на въпросната книга по която целия ни свят се управлява днес твърде интересно предлага, че въпросната теория е по приложима към тоталитарни държави отколкото държави със свободен пазар. Дали е искал да се хареса на Хитлер и Мусолини или дали наистина е знаел, че книгата му ще намери отзвук и се е опитвал да предупреди хората или просто е бил абсолютно зъл и е разбирал, че държавния контрол единствено и само може да доведе до тоталитарен контрол ви оставям вие да прецените.

Но съдейки по рецензията която е дал на книгата на семейство Уеб за Съветска Русия предполагам, а и не само аз че Кейнс е бил абсолютен социалист и апаратчик, и от това си страда в момента целия свят.

Нека да видим какво е написал:

"Една книга има ... което всеки сериозен гражданин ще направи добре да разгледа – обширното описание на съветския комунизъм от г-н и г-жа Сидни Уеб. Тя е в твърде голям мащаб, за да бъде наречена популярна книга, но читателят не би трябвало да

изпитва затруднения да разбере картината, която предава. Доскоро събитията в Русия се развиваха твърде бързо и пропастта между хартиените професии и действителните постижения беше твърде голяма, за да бъде възможна подходяща отчетност. Но новата система вече е достатъчно кристализирана, за да бъде преразгледана. Резултатът е впечатляващ. Руските новатори преминаха не само от революционната, но и от доктринерската. Не е останало почти нищо, което да има някакво специално отношение към Маркс и марксизма, за разлика от другите системи на социализма. Те са ангажирани с огромната административна задача да накарат напълно нов набор от социални и икономически институции да работи гладко и успешно на територия, толкова обширна, че покрива една шеста от земната повърхност на света. Методите все още се променят бързо в отговор на опита. В действие е най-мощният емпиризъм и експериментализъм, които някога са били опитвани от незаинтересовани администратори. Междувременно Уеб ни позволиха да видим посоката, в която изглежда се движат нещата и колко далеч са стигнали. Това е увлекателен труд, защото съдържа маса изключително важна и интересна информация за еволюцията на съвременния свят. Това ме оставя със силно желание и надежда, че ние в тази страна можем да открием как да съчетаем неограничената готовност да експериментираме с промени в политическите и икономическите методи и институции, като същевременно запазим традиционализма и един вид внимателен консерватизъм, пестелив към всичко, което има човешки опит зад гърба си, във всеки клон на чувствата и действията."

<https://marginalrevolution.com/marginalrevolution/2025/01/keynes-on-the-soviet-union.html>

Истината е че ако потърсите малко повече за въпросните, тяхната "обемна" книга е написана на базата на двуседмичен престой в Москва където въпросните са били обгрижвани от Компартията, и по късно на базата на това което Съветското посолство им е снасяло в Кралството. В защита на Кейнс по късно той се отрича от тези си думи и критикува СССР за политиките им. Но късно е чадо, както се казва.

Като заключение на историята на Кейнс и неговите соц, и номенклатурни възжеления може да кажем, че книгата Генералната Теория не дава много точни насоки на две основни неща които се случват в една държава а именно държавния дълг и инфлацията. Книгата теоретизира върху възможните импликации на тези две политики но не дава конкретни насоки колко трябва да е държавния дълг и колко трябва да е годишната инфлация. Това естествено отново е музика за ушите на всеки изявен апаратчик. И му дава поле за изява на мокрите му сънища да контролира и управлява хората което просто

е поредното потвърждение на Хопа че демокрацията издига на върха само най-некадърните, и психично болните и ние ги наричаме политици.

И така да продължим с това което всъщност от тия двете е уточнено от по-късните ученици на въпросния господин който обсъждахме до сега. Тъй като и досега няма уточнение колко държавата трябва да харчи спрямо БВПто си ще минем направо към инфлацията, която е уточнена и то естествено да не забравяме, че инфлацията е скрит данък. Не го казвам вече аз, казва го г-н Кейнс. Между другото за дълг/БВП никога и няма да има уточнение защото и двете са лесно изчислими и държавата трябва да ограничи разходите си ако има достатъчно гласовити критици но за инфлацията се правят едни потребителски кошници на които вярват или не държавата си ги следва и малко по малко ви ограбва труда.

На първо място да видим от къде идва инфлационната цел 2%, която в момента следва цял свят. Както вече споменах по-горе нито едното от двете не било написано черно на бяло накъде като дефинитивни единици и това в един момент е почнало да обърква апаратчиците по високите етажи. Колко може да харчим, колко може да обезценяваме валутата си според мистър Кейнс и до колко може да се намесваме в живота и бизнеса на хората като ги лъжем, че им помагаме? Предполагам, че това е бил важен въпрос за хиляди плановици. Все пак ако Хитлер и Ленин или Троцки и Шмит са чели Кейнс също са си задавали тия въпроси, както и по-късните демократи.

Истината е, че подобни цели са въведени доста по-късно и това отново доказва, че поредната революция от монархия към демокрация е направена без никакво знание за това как ще се осъществява новото демократично управление и как ще се финансира държавата.

Но и на това му е дошло времето през 1988г което естествено съвпада с увеличението на цените на нефта през 1979г довело до съответното разпадане на съветския социализъм и нашия чрез брутална инфлация по целия свят и както Рейгън каза - ще ги накарам да си ядат нефта. Между другото ако има интерес пишете ми ще направя видео по въпроса.

https://en.wikipedia.org/wiki/1980s_oil_glut

Така или иначе, 2% за които говорим идват от Нова Зеландия като експериментална цел въведена от тогавашния им централен банкер Дан Браш. В интерес на истината първоначалната цел е била 3% тъй като Нова Зеландия е била разтърсена от огромна

инфлация в края на 1980г и е стигала до 17%. Това естествено е накарало ЦБ на НЗ да въведе първоначално 3% и по късно и 2% чрез манипулации на пазара на заеми.

И така през 1988 2% са били въведени в сила в НЗ, независимо дали това не е поредната пълна дивотия взета от няколко плановика на върха:

Историята с целта за инфлация от 2% започва странно в Нова Зеландия. През 1989 г. Нова Зеландия искаше да кодифицира независимостта на своята централна банка и в този законопроект нареди на финансовия министър на Нова Зеландия и ръководителя на централната банка да излезе с цел за инфлация (Irwin 2014). Ако тази цел не бъде постигната, тогава ръководителят на централната банка може да бъде уволнен. Според Дейвид Кейгил, финансов министър на Нова Зеландия по това време, "инфлационното таргетиране не беше от наша гледна точка основната точка на закона" и установяването на независимостта на банката от политическите процеси беше много по-важно (Irwin, 2014). Имаше някои опасения, че целта ще доведе до по-висока заетост, но основната опозиция срещу инфлационната цел беше в болницата по това време. След като законопроектът стана закон, трябваше да се избере инфлационна цел. В небрежна забележка в интервю бившият главен централен банкер каза, че целта за инфлация трябва да бъде от нула до 1%. Въпреки това, Дон Браш, ръководител на централната банка, твърди, че "това беше почти случайна забележка" и "Цифрата беше извадена от въздуха, за да повлияе на очакванията на обществото" (Irwin, 2014). Те използваха това число като отправна точка и го увеличиха до 2%, за да си дадат малко повече място.

<https://sites.lsa.umich.edu/mje/2023/09/04/why-the-2-inflation-target/>

Сега, малко отклонение с което искам да си припомните какво казва Кейнс за инфлацията - че е скрит данък, нали? От тук нататък дефакто и деюре вече имате още една форма на открадване на парите от гражданите към държавата. Не чрез директен данък но и чрез индиректен данък на инфлацията. Просто уникално.

Но да разгледаме за последно как точно централната банка контролира инфлацията. Това е важно защото досега не сме говорили по въпроса в този канал или ако съм го споменавал е било доста рядко. На следващия слайд ще обясня как въпросната централна банка "контролира" инфлацията и то винаги нагоре. А в предпоследния слайд ще ви кажа и защо демокрацията и държавата винаги се страхуват от дефлацията.

В системата на фракционните резерви каквато нашата любима демокрация обича толкова много, частните банки могат да печатат пари от въздуха и да ги дават като заеми на клиентите си били те бизнес или хора. Това не е някаква супербола може да го потърсите и да видите. Ако толкова има интерес към това ще направя отделно видео но засега го приемерте, че е така. За да не съм голословен оставям ви и връзка към статията публикувана 2014г. От ЦБ на Англия.

<https://www.bankofengland.co.uk/-/media/boe/files/quarterly-bulletin/2014/money-creation-in-the-modern-economy>

За да контролира това създаване на пари естествено е ЦБ на всяка държава да иска и да контролира инфлацията, какво тук значи свободен пазар, нали? Така те създават отделна функция като оставят възможност на тези търговски банки да “паркират” пари при централната банка и да получават лихва. Това се случва в края на всеки ден, и е наречено “overnight repo market” потърсете си го в интернет. Този инструмент теоретично няма лимит на това колко пари една банка ще сложи. Така всяка банка в този инструмент може да сложи парите, които са в трезора и през нощта срещу това да получи лихва. Централната банка от друга страна когато иска да изтегли капитал от пазара увеличава лихвения процент на този инструмент и тъй като банките винаги ще предпочетат “най сигурния” начин за правене на пари - ще оставят капитала там за през ноща вместо да го дадат на поредния несретник срещу несигурна възвращаемост. Така колкото по висок е лихвения процент на репо маркета повече капитал ще се привлича там и по малко ще остава в системата. И като си припомним какво казва количествената теория на парите - количеството пари е равно на стоките така по малко пари ще гонят същите стоки в системата и това ще предизвика увеличаване на покупателната им способност.

Това е описано в 55 страница на този документ с малко по завоалирани фрази, а аз ви го обясних като на мои хора.

В случай на лихвен инструмент, централната банка приватизира контрола върху предоставянето на резерви, като прехвърля решението за количеството резерви на финансовия пазар (при условие, разбира се, че определя както лихвения процент, така и очакванията на обществото за инфлация в съответствие с инфлационната цел). Той поема пряк контрол върху определянето на лихвения процент. В случай на резервен инструмент централната банка прехвърля определянето на (реалния) лихвен процент на частния пазар, като същевременно поема пряк контрол върху предоставянето на резерви.

https://www.richmondfed.org/~media/richmondfedorg/publications/research/economic_quarterly/2004/summer/pdf/hetzel.pdf

В литературата може да намерите и още един начин за контролиране на инфлацията - а именно директно купуване на облигации на държавата, но моя милост не смята да коментира това, тъй като сме го говорили и преди. Да този метод също извлича пари от бъдещите поколения към това което издава парите, но срещу тези пари имате така или иначе празни обещания, което е малко или много нещо. Докато в първия случай лихвата на 2 000 000 паркирани през нощта в ЦБ трябва да дойде от някъде а тя дефакто е напечатана от въздуха. Но и двата случая предизвикват инфлация.

И сега като видяхме как нашата любима демокрация ни разкъсва с инфлация, данъци и държавно планиране, може би трябва да направим и едно уточнение защо плановете демократи толкова мразят дефлацията. И тук искам да уточня. От гледна точка на Австрийската икономика, дефлацията е нормален процес на пазара където поради една или друга причина стоката пари става по търсена от стоката сирене в един момент и обратното при смърт на 2/3 от кравите в областта поради някаква болест стоката сирене ще стане повиши разменното си количество към стоката пари просто защото има липса на сирене в момента.

В този слайд ще ви представя думите на финансовия архитект на 2008г. Кризата на име Бен Бернанке. През 2008г въпросния супер банкер плановик не видя задаващата се криза, въпреки че Питър Шиф крещеше по всяко предаване в САЩ че събпрайма е огромен балон и затова след дот ком бъбъла господин Бернанке започна да вдига лихвените проценти за да укроти инфлацията която беше създадена от предшественика му. <https://fred.stlouisfed.org/series/FEDFUNDS>

Естествено всички заеми за къщи където и проститутките имаха по три къщи се срутиха и целия пазар на имоти в САЩ застина и се срути. Въпросната реч на плановика от световна величина е пред Клуба на Националния Икономист през 2002г малко след дот ком балона.

<https://www.bis.org/review/r021126d.pdf>

Предполагам, че във въпросната реч господина се е изпуснал нещо след като е казал истината, която е толкова лоша за Кейнсианската икономика - а именно че дефлацията е добро нещо. Ето и цитата:

Дефлацията се определя като общ спад на цените, с акцент върху думата "общо". Във всеки един момент, особено в икономика с ниска инфлация, цените на някои стоки и услуги ще падат. **Спад на цените в определен сектор може да възникне, защото производителността се увеличава и разходите намаляват по-бързо в този сектор, отколкото другаде, или защото търсенето на продукцията в този сектор е слабо в сравнение с търсенето на други стоки и услуги. Специфичните за сектора спадове на цените, колкото и неудобни да са за производителите в този сектор, като цяло не са проблем за икономиката като цяло и не представляват дефлация. Дефлацията сама по себе си настъпва само когато спадът на цените е толкова широко разпространен, че широкообхватните индекси на цените, като индекса на потребителските цени, регистрират продължаващ спад.**

Ако не виждате иронията в червения текст да ви я обясня: Увеличението на производителности и намалението на разходите значи, бизнесмена капиталист е намерил начин да е по производителен и с по малко разходи и по високо качество от конкуренцията си. Това е абсолютна функция на свободния пазар че когато има търсене това увеличава предлагането. По същия начин увеличава качеството, и намалява цените защото все повече и повече бизнеси предлагат стоката или услугата. Бен Бернанке като абсолютен плановик, демократ и както искате го наречете разбира, че свободния пазар ще сваля ултимативно цените тъй като търсенето ще увеличи предлагането и съответно конкуренцията докато стигнат равенство и докато нови играчи не влязат на пазара. И когато тези нови играчи влязат те ще понижат цените за да могат да се конкурират с вече съществуващите пазарни играчи - по този начин работи свободния пазар. Нови играчи ще конкурират старите за да вземат парите на потребителя.

Мисля, че вече е време за обобщение след като видяхме как работи или по скоро не работи плановата икономика на демокрацията. Искам да кажа че така и не открих, кой точно е искал да запази нацистката икономика но пък разбрах че рационализацията е била привлекателно звено за плановиците демократи от времето на втората световна война.

И за тези стигнали до тази част на видието също да обобщим - демокрацията под привидния зов за повече свободи равенство и братство, реално убива часните инициативи малко по малко като увеличава бюрократичната си машина постоянно и изтегля ресурсите които биха били утилизирани от пазарните играчи към бюрократичен планов апарат който няма реална конкуренция в никоя държава. Това е и начина работа на икономиката на демокрацията - отнемане на имуществото на хората по два начина: чрез данъци и чрез инфлация и трансферирането на това имущество към държавата.

Край

@ancapbg ||| www.ancapbg.info |||